

تأثیر شدت هرس و طول شاخه بارده بر عملکرد و کیفیت انگور دیم ارقام رشه و خوشناو

فرهاد کرمی، محمد جواد کرمی، حسن احمدی، امین رستمی

مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی کردستان

این آزمایش طی سال های ۱۳۸۴ - ۱۳۷۹ به منظور بررسی اثرات سطوح مختلف شدت هرس و تعداد جوانه باقیمانده در شاخه بارده بر عملکرد و خصوصیات کیفی انگور دیم (ارقام "رشه" و "خوشناو") در مریوان اجرا گردید. آزمایش به صورت

فاکتوریل شامل دو سطح شدت هرس (هرس سبک ۲۰+۴۰ و هرس سنگین ۱۰+۲۰ بر اساس هرس تعادلی) و سه سطح تعداد جوانه باقیمانده روی شاخه بارده (به ترتیب ۲، ۶ و یا ۹ جوانه در هر شاخه بارده) در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی در ۳ تکرار برای هر رقم به طور مستقل انجام شد. بر اساس نتایج آزمایش در هر دو رقم، اختلاف معنی داری بین سطوح مختلف شدت هرس از نظر عملکرد بوته، عملکرد جوانه، وزن خوشه، وزن حبه، میزان آنتوسیانین میوه و میانگین وزن شاخه های هرس شده در هر بوته مشاهده شد. همچنین اثر سطوح مختلف تعداد جوانه باقیمانده در هر شاخه بارده بر عملکرد بوته، عملکرد جوانه و وزن شاخه های هرس شده در هر دو رقم معنی دار گردید. اثر متقابل شدت هرس × تعداد جوانه شاخه بارده، تنها در رقم "رشه" بر عملکرد بوته در سطح ۵٪ معنی دار شد. به طور کلی در هر دو رقم، بیشترین عملکرد بوته از تیمار شدت هرس ۲۰ + ۴۰ و باقی گذاشتن ۶ یا ۹ جوانه در هر شاخه بارده به دست آمد در حالیکه بهترین کیفیت محصول از تیمار شدت هرس ۱۰ + ۲۰ حاصل گردید.